

Alkotmánybíróság
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[REDACTED]
szóló 2011. évi CLII. törvény (továbbiakban: Abtv.) 27. § alapján, valamint az Alaptörvény 24. cikk (2) bek. d) pontja alapján – az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott 60 napos határidő elteltét követően, igazolási kérelem előterjesztése mellett – az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő.

Kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.Kpk.50.068/2016/21. sz., 2016. november 17. napján kelt és részemre – jogi képviselőm útján – 2016. november 25. napján kézbesített végzés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel a döntés sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés, XIII. cikk (1) bekezdés, XV. cikk (1) bekezdés, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdések rendelkezéseiben biztosított alapvető jogaimat.

Előadom, hogy a jelen alkotmányjogi panaszom határidőben történő előterjesztésében önhibámon kívül – a 2017. január 23. és 2017. február 3. közötti időszakban fennálló, magas lázzal járó betegségem miatt – akadályoztatva voltam. Ezért, az Abtv. 30. § (3) bek. rendelkezése, valamint a Tisztelt Alkotmánybíróság Ügyrendje 28. § (3) bek. rendelkezése alapján a jelen alkotmányjogi panasz indítványommal egyidejűleg **igazolási kérelmet terjesztek elő**, az akadályoztatás megszűnésétől számított tizenöt napon belül, figyelemmel az Ügyrend 28. § (1) és (2) bekezdések rendelkezéseire is. A mulasztásom véltensége nek alátámasztása céljából mellékeltem csatolom a betegségemről kiállított orvosi igazolást.

Az Abtv. 52. § (1b) bek. a) pontjában foglalt rendelkezés alapján az indítvány elbírálására a T. Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv. 27. § a) és b) pontok rendelkezéseiben, ill. az Alaptörvény 24. cikk (2) bek. d) pontja rendelkezésében jelölöm meg.

Az Abtv. 52. § (1b) bek. a) pontjában, ill. az Abtv. 27. § a) és b) pontjaiban foglalt rendelkezések alapján a panasz benyújtására való jogosultságomat az alábbiakban jelölöm meg:

- A sérelmezett bírósági döntés sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) bek., XIII. cikk (1) bek., XV. cikk (1) bek., valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bek. rendelkezéseiben biztosított alapvető jogaimat.
- A sérelmezett bírói döntés jogerős, az ellen sem rendes, sem rendkívüli jogorvoslati lehetőség nincs számomra biztosítva.

A jelen indítványomhoz mellékelem a sérelmezett bírósági döntés egy másolati példányát.

Az Abtv. 52. § (5) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendje 56. § (1) bekezdésére tekintettel mellékelem a kérelem tárgyában előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványom, valamint az indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalára vonatkozó nyilatkozatomat.

Az Abtv. 52. § (1b) bek. c) pontjában foglalt rendelkezés alapján az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által hozott, 15.Kpk.50.068/2016/21. sz., 2016. november 17. napján kelt végzésben jelölöm meg.

Munkaügyi Bíróság
Érkeztetés módja: személyesen/kézbesítővel küldve/
postán/e-mailen/faxon érkeztet.

Érkezett: 2017 FEBR 22. 22

Az ügyirat száma 15.Kpk.50.068/2016

2 2X1
alatti lakos) az Alkotmánybíróságról

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1004-0/2017
Érkezett:	2017 APR 13.
Pályázat:	Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
Munkaügyi Bíróság:	5. jogi képviselőm útján – 2016. november 25. napján kézbesített végzés alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel a döntés sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés, XIII. cikk (1) bekezdés, XV. cikk (1) bekezdés, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdések rendelkezéseiben biztosított alapvető jogaimat.

Az Abtv. 52. § (1b) bek. d) pontjában foglalt rendelkezés alapján a sérelmezett bírósági döntések által megsértett alaptörvényi rendelkezéseket az alábbiakban jelölöm meg:

Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdés, XIII. cikk (1) bekezdés, XV. cikk (1) bekezdés, valamint a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdések rendelkezései.

Az Abtv. 52. § (1b) bek. f) pontjában foglalt rendelkezés alapján **kérem a sérelmezett bírói döntés megsemmisítését.**

A pertörténet rövid ismertetése:

A sérelmezett bírósági határozattal lezárt közigazgatási bírósági nemperes eljárás tárgya egy tízlakásos sorház tulajdonosai által használt ingatlanon jogellenes módon megépített kerti tető rendeltetéstől eltérő – és ellenszolgáltatás nélküli – használata miatt lefolytatott jegyzői építésrendészeti eljárás során hozott jogerős határozat rendelkezésének végrehajtására irányuló eljárás.

A tárgyi építmény a lakásom mellett – rosszhiszemű módon megszerzett építési engedély alapján – jogszabálysértő módon került megépítésre. Az építető és családtagjai az építményt annak megépítésétől kezdve éveken át folyamatosan és kizárólag rendeltetéstől eltérő módon – gépkocsi tárolóként – használták, egészen 2011. december közepéig, amikor is az építető tudomást szerezhette a vele szemben megindított építésrendészeti eljárásról.

Ezt követően az építető már csak hivatali időn túl, hétvégeken, ill. ünnepnapokon, valamint a késő délutáni órákban használta gépkocsi tárolására a lakásom melletti építményt.

A jegyző az építésrendészeti eljárás során többször is tájékoztatta az építetőt arról, hogy az építményt nem használhatja gépkocsi tárolására, a 2012. január 10. napján megtartott helyszíni szemle során szóban, majd ezt követően írásban is. Azonban az építető a jegyzői tájékoztatások ellenére továbbra is rendeltetéstől eltérően használta az építményt, ezért a jegyző határozatban kötelezte őt az építmény rendeltetésszerű használatára (ezáltal megtiltva számára az építmény gépkocsi tárolóként való használatát), és eljárási bírság kiszabását helyezte kilátásba az újabb rendeltetéstől eltérő használat esetére.

Ezt követően az építető a saját gépkocsiját már nem tárolta az építmény alatt, azonban vendégei számára továbbra is lehetővé tette az építmény gépkocsi tárolóként való használatát. Álláspontom szerint az építető nem tett eleget a fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett jegyzői határozat rendelkezésének, nem gondoskodott az építmény rendeltetésszerű használatáról, holott erre lehetősége volt.

Mivel a lakásom melletti kerti építményt az építető vendége továbbra is rendeltetéstől eltérően – gépkocsi tárolóként – használta, végrehajtási eljárást kezdeményeztem a jegyző előtt, a jogsértések megszüntetése, a jogerős jegyzői határozat által előírt magatartási kötelezettség teljesítésének állami úton történő kikényszerítése céljából.

A jegyző a kérelmemnek helyt adva eljárási bírsággal sújtotta az építetőt. Az eljárási bírságot kiszabó jegyzői döntés ellen az építető fellebbezést nyújtott be, azonban a fellebbezése elutasításra került, a másodfokon eljáró kormányhivatal helybenhagyta a jegyzői határozatot.

Az építető a bírósághoz fordult a sérelmezett közigazgatási határozatokkal szemben, s az ügyben eljáró Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 3.Kpk.50.092/2013/17. sz., 2014. március 21. napján kelt végzésével hatályon kívül helyezte az első- és másodfokú közigazgatási határozatokat, és új eljárásra

utasította az elsőfokú hatóságot. A bíróság alapvetően az indokolási kötelezettség közigazgatási hatóságok általi megsértésére alapította a döntését. A bíróság a döntése indokolásában kellő iránymutatást nyújtott a közigazgatási hatóságok számára a megismételt eljárásra vonatkozóan.

A jelen indítványomhoz mellékelten csatolom az elsőként lefolytatott bírósági döntést.

A megismételt eljárásban az elsőfokon eljáró építésügyi hatóság – a kérelmemnek helyt adva – részletes indokolás mellett ismét eljárási bírsággal sújtotta az építtetőt, ugyanakkor, a döntése értelmében az eljárás során felmerült költségeket nekem kellett viselnem. A jegyzői döntés ellen mindkét fél fellebbezést nyújtott be, s a fellebbezéseket – egy elfogultságra alapított kizárás iránti indítvány alapján – a Miniszterelnökséget vezető miniszter által kijelölt Fejér Megyei Kormányhivatal bírálta el.

A megismételt eljárásban másodfokon eljáró Fejér Megyei Kormányhivatal megsemmisítette az eljárási bírságot kiszabó jegyzői döntést.

A megismételt eljárás során másodfokon eljáró közigazgatási hatóság az elsőként lefolytatott bírósági eljárásban hozott döntésben foglalt iránymutatással ellentétes módon járt el. Nem tisztázta a tényállást, nem vette figyelembe az ügy előzményeit és összes körülményeit, tévesen ítélte meg a jogi tényállást, és ezáltal téves következtetésekre jutott. A kijelölt másodfokú hatóság utóbb felismerte, hogy jogszabálysértő módon hozta meg a döntését, ezért megváltoztatta azt, azonban álláspontom szerint ezen újabb döntése is jogszabálysértő és a bíróság iránymutatásával ellentétes volt.

A megismételt eljárás során másodfokon eljáró kijelölt közigazgatási hatóság a megváltoztatott döntése meghozatalakor is figyelmen kívül hagyta a bíróság iránymutatását, s a bírósági iránymutatásban foglaltakkal ellentétes döntést hozott, ezért – álláspontom szerint – a döntése semmisnek minősül.

Álláspontom szerint a kijelölt másodfokú hatóság jogszabálysértő módon mentesítette az építtetőt a jogellenes magatartása jogkövetkezményeinek viselése alól és ezáltal nekem jogtalan hátrányt, ill. kárt okozott.

A megismételt eljárás során hozott másodfokú döntésekkel szemben mindkét fél bírósági felülvizsgálat iránti kérelmet nyújtott be. A sérelmezett másodfokú döntésekkel szemben előterjesztett felülvizsgálati kérelmek alapján két közigazgatási nemperes eljárás indult a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt.

A Veszprémi Törvényszékkel szemben felmerült elfogultsági okra alapított kizárás iránti indítvány, valamint az illetékes bíróság közigazgatási ügyszakos bírái által bejelentett elfogultság alapján a Kúria az egyik közigazgatási nemperes eljárás lefolytatására a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot, míg a másik közigazgatási nemperes eljárás lefolytatására a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot jelölte ki. Az építtető utóbb visszavonta a felülvizsgálati kérelmét, erre tekintettel az ő vonatkozásában megszűnt az eljárás.

Az én felülvizsgálati kérelmeim alapján megindult eljárások a Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt kerültek egyesítésre.

Az Abtv. 52. § (1b) bek. b) és e) pontjaiban foglalt rendelkezések alapján az alábbiakban jelölöm meg az Alaptörvényben biztosított jogaim sérelmének lényegét, valamint az indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntések miért ellentétesek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.

Az ügyben eljáró Győri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság elutasította a felülvizsgálati kérelmemet, azonban döntésének nem adta indokát.

A bírósági döntés indokolásából nem állapítható meg, hogy milyen tények és bizonyítékok alapján jutott arra a következtetésre, hogy a kijelölt másodfokú hatóság helyesen állapította meg a tényállást. Hozzáteszem, a bíróság e körben téves, iratellenes megállapítást tett. A bíróság indokolása szerint ugyanis az építető vendége csupán egyetlen alkalommal parkolta le a gépkocsiját a tárgyi építmény alatt, holott fénykép- és videofelvételekkel igazoltam, hogy egynél több alkalomról volt szó.

A bíróság ugyancsak nem adta indokát azon megállapításának, mely szerint a kijelölt másodfokú hatóság helyesen állapította meg az építmény alatti parkolás szükségességét. Hozzáteszem, a bíróság e körben is téves és iratellenes megállapítást tett. Az eljárás során okirati bizonyítékokkal, valamint fénykép- és videofelvételekkel támasztottam alá, hogy nem csupán a tárgyi építmény alatti parkolás, de még a magánterületünkre gépkocsival való behajtás sem volt az adott esetekben szükségzerű.

A kijelölt másodfokú hatóság által hozott döntések elleni felülvizsgálati kérelmeimben kifogásoltam, hogy a fellebbezési eljárás során a hatóság egyáltalán nem vette figyelembe a bírósági iránymutatását, valamint azt, hogy a döntését a bíróság iránymutatásával ellentétes módon hozta meg. Kifejtettem, hogy ezért a vonatkozó törvényi rendelkezés értelmében a kijelölt másodfokú hatóság döntése semmisnek minősül.

A megismételt eljárás során eljáró bíróság ugyancsak nem vizsgálta a bíróság iránymutatását, valamint azt, hogy a megismételt eljárás során hozott másodfokú döntés azzal összhangban van-e. A sérelmezett bírósági döntés ezt a kérdéskört teljes mértékben érintetlenül hagyta.

Az elsőként lefolytatott eljárás során eljáró bíróság a döntése részletes indokolásában tételesen kifejtette, hogy mely esetekben minősülhetne rendeltetésszerűnek a kerti építmény gépkocsi tárolóként való használata:

„Amennyiben az ingatlanra való megérkezés vagy onnan eltávozás, a gépkocsiba való beszállás, onnan való kiszállás, a gépjárműből való kirakodás, abba való berakodás célját szolgálja, eseti jelleggel kerül rá sor, nem rendszeresen és nem huzamosabb ideig, és mindezzel a többi tulajdonostárs jogát, jogos érdekét, az ingatlan zavartalan használatához fűződő jogát, törvényes érdekét ezzel a jogosult nem sérti, úgy a kerti építmény ekkénti igénybevétele a bíróság álláspontja szerint nem minősül rendeltetésével ellentétesnek.”

A sérelmezett bírósági döntés indokolása említést sem tesz a fent idézett szempontokról, az eljárás tárgyát képező cselekmények fenti szempontok szerinti vizsgálatáról.

A közigazgatási hatósági eljárás során fénykép- és videofelvételekkel bizonyítottam, hogy a tárgyi esetek egyikében sem felelt meg a parkolás célja a fent idézett bírósági iránymutatásban megjelölt célokkal. A kerti építmény gépkocsitárolóként való használata egyik esetben sem „az ingatlanra való megérkezés vagy onnan eltávozás, a gépkocsiba való beszállás, onnan való kiszállás, a gépjárműből való kirakodás, abba való berakodás” célját szolgálta.

Az eljárás során okirati és egyéb bizonyítékokkal (fénykép- és videofelvételekkel) támasztottam alá azt is, hogy az építető vendégét már korábban is megkértem arra, hogy ne hajtson be szükségtelenül a gépkocsijával a magánterületünket képező ingatlanra, és különösen ne hagyja ott a gépkocsiját őrizetlenül az ingatlanunk udvarán. Erre először egy rendőri intézkedés során, 2012. november 7. napján kértem meg az építető vendégét, amikor is ugyancsak szükségtelenül hajtott be gépkocsijával az ingatlanunkra és őrizetlenül hagyott gépkocsijával akadályozott az ingatlan zavartalan használatában. Az intézkedő rendőrök ekkor felszólították őt arra, hogy haladéktalanul hagyja el a gépkocsijával az ingatlant, s a jövőben tartózkodjon az ingatlanra gépkocsival való szükségtelen behajtástól.

Az eljárás során okirati bizonyítékokkal – az ingatlan használati jogviszonyaira vonatkozó, teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt tulajdonosi nyilatkozatokkal – támasztottam alá, hogy a kerti építmény az ingatlan azon területén került megépítésre, amelynek a kizárólagos használati joga engem illet.

Sem a kijelölt másodfokú hatóság, sem a megismételt eljárásban eljáró bíróság nem vette figyelembe a korábbi bírósági iránymutatást, valamint az eljárás során becsatolt bizonyítékokat.

A megismételt eljárás során eljáró kijelölt másodfokú hatóság és a bíróság egyaránt figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy az építtető vendége nem tulajdonosa az ingatlandnak, ezért nem jogosult arra, hogy a magánterületünkre szükségtelenül behajtsa a gépkocsijával.

Megalapozatlan és iratellenes a sérelmezett bírósági döntés indokolásának több megállapítása is. Megalapozatlan és iratellenes az a megállapítása, mely szerint a kijelölt másodfokú hatóság *„döntésének meghozatala során a Ket. 109. § (4) bekezdésében foglaltaknak megfelelően járt el és a megismételt bírósági eljárásra kötelező bírósági végzés iránymutatásait figyelembe véve állapította meg, hogy a kerti tetőnek egy alkalommal, 35 perces időtartamra történő használata nem minősül rendeltetésellenesnek akkor sem, ha az a parkolás céljából történik”*.

Ez a megállapítás több szempontból is iratellenes. Egyrészt téves és iratellenes azért, mert valójában nem egy alkalomról volt szó, másrészt azért is, mert az építmény parkolás céljából történő használata kívül esik a megismételt bírósági eljárásra kötelező bírósági végzés iránymutatásában meghatározott célokon, a parkolás céljára történő használat nem felel meg a bíróság iránymutatásában meghatározott céloknak, harmadrészt pedig azért, mert ilyen megállapítást a kijelölt másodfokú hatóság nem tett.

Valótlan és iratellenes az a megállapítás is, amely szerint a kijelölt másodfokú hatóság a tekintetben is helyesen járt el, hogy *„kifejezetten hivatkozott a parkolás rövid időtartamára, és a gépkocsival való beállítás szükségességére”*, illetve a tekintetben is, hogy *„e körben értékelte az időjárási körülményeket (havas, téli idő) és azt, hogy a gépjármű beállítás a tulajdonosok jogát és jogos érdekét nem korlátozta”*.

A tulajdonosok jogának, jogos érdekének korlátozása tárgyában a kijelölt másodfokú hatóság egyáltalán nem folytatott le vizsgálatot, így a bíróság erre vonatkozó megállapítása megalapozatlan. A kizárólagos használati jogom fennállását, illetőleg ezen jogom gyakorlásának korlátozását alátámasztó bizonyítékok alapján pedig iratellenes is.

Álláspontom szerint a sérelmezett bírósági döntés nem adta indokát a döntésének. A bíróság kizárólag a sérelmezett döntés harmadik oldal első bekezdésében tesz néhány megállapítást a másodfokú döntés megalapozottságára vonatkozóan, ám ezen megállapításai megalapozatlanok, iratellenesek, valótlanok.

Álláspontom szerint a sérelmezett bírósági döntés indokolás nélküli, ezért az sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek. rendelkezésében biztosított tisztességes eljáráshoz való alapvető jogomat. Álláspontom szerint a bírósági eljárás rendkívüli módon és indokolatlanul elhúzódott, ezért sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bek. rendelkezésében biztosított észszerű határidőn belül elbírált bírósági eljárásra vonatkozó alapvető jogomat. Álláspontom szerint a bíróság a felülvizsgálati kérelmemben kifogásolt jogszabálysértések vizsgálatának mellőzésével korlátozta a közigazgatási hatósági döntés elleni jogorvoslati jogom gyakorlását, ezért a sérelmezett bírósági döntés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek. rendelkezésében biztosított jogorvoslati jogomhoz való alapvető jogomat.

Én a törvényi rendelkezések ismeretében, jogi képviselőm útján fordultam jogorvoslatért az illetékes hatósághoz az engem ért jogsérelmekkel szemben. A jogsértésekkel szemben jogorvoslatot nyújtott a jegyző, amikor egy építésrendészeti eljárás keretében az építtetőt az építmény rendeltetészerű használatára kötelezte. Mivel a jogerős jegyzői határozat nem bírt kellő visszatartó erővel az építtető számára, a jogerős

jegyzői határozat által előírt magatartási kötelezettség teljesítésének állami úton történő kikényszerítése iránt ismét jogorvoslatért fordultam a jegyzőhöz. A végrehajtási eljárás során hozott, eljárési bíróságot kiszabó jegyzői döntés ugyancsak jogorvoslatot nyújtott az újabb és újabb jogsértésekre.

Álláspontom szerint a megismételt eljárás során a kijelölt másodfokú hatóság jogszabálysértő módon járt el, az elsőként lefolytatott eljárás során hozott bírósági döntés iránymutató rendelkezéseivel ellentétes döntést hozott, a döntését iratellenes megállapításokra alapította.

Ezen jogszabálysértő közigazgatási hatósági döntés ellen igénybe vettem a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőséget, azonban a megismételt eljárás során eljáró bíróság korlátozta a jogorvoslati alapvető jogomat azáltal, hogy a döntését megalapozatlan és iratellenes megállapításokra alapította, a felülvizsgálati kérelmemben foglaltakat nem vizsgálta, a kérelmemet nem merítette ki, a döntésének nem adta indokát.

A megismételt eljárás során sem a kijelölt másodfokú hatóság, sem a bíróság nem határozta meg, hogy milyen időtartamú parkolást lehetne rendeltetéstől eltérőnek tekinteni, illetőleg mi az az időintervallum, ameddig még rendeltetésszerűnek tekinthető az építmény gépkocsi parkolás céljára történő használata.

Az elsőként lefolytatott eljárás során hozott bírósági döntés iránymutatása egyértelmű volt. Az iránymutatás értelmében a parkolás céljára történő használat rendeltetéstől eltérő, jogellenes. Az iránymutató döntés szerint az ingatlanra történő megérkezés, ill. onnan való elindulás, a gépkocsiból való kiszállás, ill. kirakodás, valamint az abba való beszállás, ill. berakodás is csak meghatározott feltételek mellett tekinthető rendeltetésszerű használatnak, amennyiben az nem elhúzódó ideig történik, s amennyiben nem sérti az ingatlan használatára jogosultak jogait, jogos érdekeit. Tekintettel arra, hogy kizárólag én rendelkezem az ingatlan kizárólagos használati jogával, így a megismételt eljárás nem lehetett volna figyelmen kívül hagyni azt, hogy az építmény parkolás céljára történő használata sérti az én és családtagjaim jogait, jogos érdekeit, az ingatlan zavartalan használatához való jogunkat.

Álláspontom szerint a sérelmezett bírósági döntés sérti a tulajdonomat képező lakáshoz kizárólagos használati joggal tartozó ingatlan zavartalan használatát biztosító alaptörvényi rendelkezéseket, a tulajdonhoz, az otthonomhoz, a magán- és családi életemhez való alapvető jogaimat.

A sérelmezett bírósági döntés értelmében én a tárgyi ingatlan kizárólagos használati jogával rendelkező résztulajdonosként jogtalan hátrányt szenvedek az építető azon vendégével szemben, akinek az ingatlanon sem tulajdonjoggal, sem használati joggal, sem egyéb jogosultsággal nem bír.

A sérelmezett bírósági döntés értelmében bárki ellenszolgáltatás nélkül használhatja az ingatlan azon részét, amelynek a kizárólagos használati joga engem illet.

Így az építető és vendégei a jövőben a sérelmezett bírósági döntésre hivatkozva továbbra is használhatják a lakásom mellett jogszabálysértő módon megépített építményt, akár még parkolás céljából is. A bíróság arra nézve sem adott indokolást, hogy a 35 percig tartó parkolás miért tekinthető rövid ideig tartó parkolásnak.

Az eljárás során videofelvétellel támasztottam alá, hogy az egyik esetben becsengettem az építetőhöz és megkértem arra, hogy a vendége távolítsa el az építmény alól a gépkocsiját, ám a gépkocsi továbbra is az építmény alatt maradt. A bíróság indokolás nélkül mellőzte a bizonyítékként becsatolt videofelvételt.

A megismételt eljárás során eljáró bíróság tulajdonképpen „kiterjesztette” az építmény rendeltetésszerű használatát a gépkocsi parkolásra. E tekintetben a döntése ellentétes az elsőként lefolytatott bírósági eljárás során hozott iránymutatással. Én az elsőként lefolytatott bírósági eljárás során hozott döntés iránymutatása alapján tettem meg a nyilatkozatomat a megismételt eljárás során és kértem a végrehajtási eljárás lefolytatását. Megítélésem szerint a bíróság megismételt eljárásra vonatkozó iránymutató rendelkezései nem csupán a közigazgatási hatóságokra, hanem a bíróságra nézve is kötelező erővel bírnak.

Álláspontom szerint a sérelmezett bírósági döntés sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése által biztosított alapvető jogaimat, a magán- és családi életem, az otthonom tiszteletben tartásához való alapvető jogomat, valamint az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdése által biztosított tulajdonhoz való alapvető jogomat és az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdése által biztosított, törvény előtti egyenlőségre vonatkozó alapvető jogomat.

Álláspontom szerint a sérelmezett bírósági döntés jogbizonytalanságot teremt. Az indokolási kötelezettség elmulasztása miatt nem vonható le következtetés arra nézve, hogy milyen esetben, milyen feltételek mellett, milyen rendszerességgel és mennyi ideig, és legfőképpen milyen célra használhatja jogszerűen egy idegen az én kizárólagos használatomban lévő ingatlanon – szabálytalanul megépített – kerti építményt. A sérelmezett bírósági döntés arra vonatkozóan sem ad iránymutatást, hogy milyen esetekben tekinthető szükségszerűnek idegenek gépkocsijának parkolása a magánterületünket képező ingatlanon, illetőleg hogy milyen esetben, milyen feltételek mellett vagyok köteles túrni az ingatlanra vonatkozó kizárólagos használati jogom gyakorlásának korlátozását, ezáltal a lakásomhoz, az otthonomhoz, a tulajdonomhoz való alapvető jogom sérelmét.

Álláspontom szerint a sérelmezett bírósági döntés azáltal is jogbizonytalanságot teremt, hogy valójában ellehetetleníti a jogerős jegyzői határozatban foglalt magatartási kötelezettség teljesítésének kikényszerítését, ezáltal végrehajthatatlanná teszi a jogerős jegyzői határozatot és ellehetetleníti a jegyző által nyújtható jogorvoslatot.

A sérelmezett bírósági döntés a sorozatosan és tudatosan jogsértő felet mentesíti a jogellenes magatartása jogkövetkezményeinek viselése alól, míg a tudatosan jogkövető félnek jogtalan hátrányt okoz.

Veszprém, 2017. február 20.

Tisztelettel:

